

موارد جواز ادغام :

موارد جواز ادغام عبارتند از :

الف : ادغام دو حرف متمائل در صیغه های ۱، ۴، ۷، ۱۳ و ۱۴ مضارع مجزوم و امر، مشروط بر اینکه حرف اول، مدغم فیه نباشد؛ مانند : لَمْ يَمْدُدْ ← لَمْ يَمْدُدْ (بفتح و کسر و ضمّ دال) و لَمْ يَمْدُدْ، اَمْدُدْ ← مَدَّ (بفتح و کسر و ضمّ دال) و اَمْدُدْ بخلاف لَمْ يُمْدِدْ و اَمثال آن .

ب : ادغام دو حرف متقارب در صورتیکه در اثر ادغام با کلمه ی دیگری مشتبه نگردد؛ مانند : يَتَصَعَّدُ، و يَصَعَّدُ بخلاف وَجَبَ که (ج) و (ب) با اینکه متقاربنند ادغام نمی شوند؛ زیرا در صورت ادغام با کلمه دیگری (وَبَّ) مشتبه خواهد شد .